

Posouzení diplomové práce Lucie Kozelské
Divoké šelmy žijící v městském prostředí - mimikry

Posuzující: Doc. PhDr. Petr Holý, Dr.

Lucie Kozelská si položila před sebe a svoji tvůrčí práci hodně složitý a nelehký úkol: vyjádřit výtvarnou specifickou formou civilizační faktor "polykání" přírodní původní všerozlehlosti lidskými aktivitami, zejména v současné pozdní verzi v procesu proměny, v níž se stává zachovatelská "humanizace" loupežným zcizováním primordiální tvůrce a vlastně násilným transformováním samotné podstaty. Postup jejích prací na tomto úkolu je podoben dozrávání myšlenky, zrozené na umělecké cestě.

Kozelská vyročila sochařsky v nejlepší vinglerovské tradici, v níž je modelové zadání v úkolu spodobovat účinnou formou plastického umocnění přirozené formy zvířat. Je třeba říci, že pro jmenovanou autorku není tento vytčený směr ničím cizím, protože ve východisku a řadě modelových zdrojů je přirozeným prostředím, které bezprostředně zná a odivuje ho - je jí důvěrně blízké i citově inspirující. Její kroky vedly i cestou seznámení se s anatomickými znalostmi, tečkou neulpívá jen na vnějším pozorování, ale poznává tělesnou stránku stavěbnosti, konstrukce. Odtud vyplývá její schopnost přesvědčivého vyjádření zvířecího těla v pohybu i klidu, což jsou zvrtné fáze, které zejména u kočkovitých šelem znamenají dynamické proměny nesmírného potenciálu.

Tento umocněný úchvat krásou zvířecího těla je jistě zdrojem tvořivé radosti Lucia Kozelské, ale není cílem konečným, ba ani v plném smyslu samotnou cestou. Jejím záměrem je vyjádření určitých rysů proměny, jíž civilizací přírodě zcizovaná kočkovitá šelma prochází za cenu organické sebeztráty, snad v komparaci jako jí prošel člověk ve filmu Moderní doba v Chaplinově podání. Formálně adaptační záměry Lucie Kozelské nasměrovaly program postupných realizací vnořování relativně samostatné plastické formy kočkovité šelmy s prostředím městského požívání člověka, jako je prostá ulice či náměstí, prostředí baru, výstavní síň, kde by nebyla jen exponátem at,

Tak by formově v účinnosti zesílený sochařský tvar vstupoval do kontextů performancí, nebo interaktivních instalací a jeho působení bylo významově rozhojňeno a stalo by se přesahovým a polyvalentním. Nakonec v podmínkách vymezujících limity jejího života zůstala u jedné fáze záměru - u figury kočky, která neztrácí svou nezkrutnou povahu šelmy, ale adaptuje se působivě na prostředí lidského domova. Kozelská se rozhodla k vyjádření svých myšlenek použít i výtvarného metaforična předpokladů mimikry, které se stává aktivním estetickým fenoménem, který je zdekorativnělým rekvizitním civilizačním aktem. v jejím podání a realizaci plastické a spolu s tím i dekorativní formy dávající šelmě mimikry zcela absurdní až téměř reklamně tržní povahy, sama šelma nakonec krásou své čisté a potenciálně akční sochařské formy zůstává v tomto střetnutí vítězem, byť i v jistém finálním smyslu obětovaným.

Lucie Kozelská ve své práci nejen vytvořila kvalitní plastické realizace zvířecích plastik kočkovitých šelem, ale rozvrhla, nastínila i dle možností realizovala širší interkomunikativní záměr v přesahu mezilidsky disponovaného prostředí domova, kde mimikry aplikované na uměle stvořené zvířecí tělo dostává zesílený esteticko sémantický charakter.

Celkovým hodnocením považuji konvolut prací Lucia Kozelské za umělecky zdařilý, je vymezeným naplněním úkolu, i když v této fázi rovněž naznačením další možné a slibně účinné cesty. Stupeň hodnocení celého díla, jež doporučuji k ochajovacímu řízení, by měl vyplynout ze samotné ochajovy a vzhledem ke stupni dovršení navrhuji hodnocení velmi dobré.

V Ostravě 14. 5. 2009

Doc. PhDr. Petr Holý, Dr.